ותיפוק ליה משום דהוה מצרית לחצונה · פי' בקונט' ותפ"ה קרי ליה חצונה וקשה דפסיטא דשייך בה חצונה דפסחי בה קידושין וגרשה דפריך דהילוך כשהה הוה לחצונה ותשובה בקונט' א) **ורבי** תימה הכך חזקו לעצמם · פי' לומה של מצרים שתמר עליהם הכתוב דור שלישי יבא להם ולא שני הלכו להתייצב בשתר לרעות והני תחריני ניגהו לחצונה ומשום הכי לא מייקבה שם והתמר רבי יהודה מנימין גר מצרי כו' ופשט לו דמנימין בא מתרן מצרים דתי מן המצריים שנתייסרו בשתר שלח היו יושבים בשתר לרעות כמו מצרי שלח היה מנימין גר מצרי כו' · ות"ם ולמה לא היה מותר לבא בקהל ולא תלו אין מצריים במקומן שכבר עלה סנחריב ובלבל כל העולם ומטעם זה התיר ר' יהושע לתת יהודה גר העמוני בפ' יבמות (יבמות דף כח.) שתמר לו ר' יהושע מותר לתת שכבר עלה כו' וכפוסקה (דף ס. ושם) פי' בקונטרס דמנימין בתוספתא שתמר לו ר' עקיבא מנימין טעים שכבר עלה סנחריב ובלבל כל העולם, ובה"ג תירץ דמצרים שבו למקומן דכתן להם הכתוב קלבה כדכתיב (יחזקאל כט) מקן לרבעים שבה תקבץ את מצרים מן (ה) [הגוים] שאר נפשו (שם) ות"ע דגבי עמון כתיב "ואחר כן תשיב את שבות בני עמון" לת נתן להם קלבה כמו שתמר רבי יהושע ל"ג בפסחים (ף"ל מ"ל) תמר ליה ר' יהושע והת כתיב ושבתי את שבות ישראל · ויהודה ועדיין לת שבו ותכי תניא בתוספתא דמסכת ידים בתר עובדא דיהודה גר העמוני שהודה ר"ג לרבי יהושע והוחר לבת בקהל תמר ליה ל"ג גר מצרי כיולא בזה תמר ליה למצרים נתן להם קלבה ור"ע לת לת תסיק מדעתיה שנתן להם קלבה, וקשה לר"י על ההיא דברכות ומסכת ידים דמשמע דמנחריב כלבל עמון והת כתיב כורמיה (שם) בעמון נבי תורבן שהחריבן נבוכדנלר מדוע ירש מלכם את גד ועמו בערי"ו שבו וגו' הלילי תשבון כי שודדה וגו' הרי משמע שכלותה שעה היו יושבים במקומם וכלותה פרשה כתיב ותמר כן תכיב לת שבות בני עמון ל"ל לת בלבל מנחריב ות"ם שבלבל נבוכדנלר קודם שהחריבן ובן משמע שמחריבם נבוכדנלר וכן משמע כמה בתלם שבמקומם היו בימי נבוכדנלר לתמר התם (סנהדרין דף ו:) עמון ומואב שכני דישראל הוו שלמו לנבוכדנלר תל (ו) שנייהו וכרתה לר"י דגבי יהודה גר עמוני תחורבן דנבוכדנלר ממיך דנבוכדנלר גמי בלבל לעיל מזכיר בסוטה (דף מו: ושם) תלת סנחריב ודקתמר עלה סנחריב ולת בלבלה נבוכדנלר ולת החריבה היינו משום דסנחריב לת היה מעביר תומס לערים הגלת שלומים ולכך לת הזכיר בו תורבן תבל נבוכדנלר בלבל והחריב ותיו תולה הבלבול בסנחריב בגבולים ובמסכת ידים תלת משום שהתחיל הבלבול ומשום דבלבל כל העולם כתיב *התם (ישעיה י) ותסיר נבולות עמים דמשמע כל התומות ועיקר מילתת דנבוכדנלר ממיך וח"ם הת דתמר במגילה (דף יב:) דתמרו לו סנהדרין לתחזורות זיל לגבי עמון ומואב דיתבי תרוכתייהו דכתיב שלח מואב וגו' והלת כבר התריבן נבוכדנלר שהיה הרבה קודם לתחזורות וי"ל במילתת הוא דלוקמוהו כי לת מותבים היו תומס שהחריבו תם תלת שתר תומות ומשת גם ממואב היו מעורב בהם והיו קורין להם מותבים כמו בימי חכמים שהיו קורין ליהודה גר עמוני ועוד תלת היה הדבר ברור תם שבו ותם לת שבו ולפ על פי שהגלם נבוכדנלר מ"מ לפי תלת נלו בימי סנחריב כשתר תומות תמרו לתחזורות שעמד בעולה בס· **שלמה** לת נסיב מידי · דבהם דבק שלמה להתבה כתיב תלת היה תלת דרך תהבה ולת דרך תחנות : תם

ותיפוק ליה · דלפי' (ד) גיירה מצרית לחצונה היא ולפ"ה קרי ליה חחנות : תכך לזולי לעצמת · מתו ובנבנו בימי פרעה וכי תזכר רחמנת מערב רב : ובני תחריני ניגהו · לומות תחריס בתו ויבנו בתרלס : לעזית לבני מצרים שניה · שתם לשיעלו מצרית לחצונה יהת בכה שני תורה אור לה לחמרינן בפירקין (לקמן עת.) הלך אחר פסולן שלמה לת לחזרו לעצמת וכני מצרים ניגהו : לת נסיב מידי · לשלה לזנות היה מתכוין : דבק שלמה להבה · ולת לחיות : והת לתן לת תנן הכי · כי הך מתניתת דקתני לעיל פעמ וכת מותר בנתיבה : גיורת ומשוחררת תין · לישראל כשר נמי שרית : הת בנתיבה לחסר · ביבמות מעלית דבקדושתים קתי : ת"ר מנימין וכו' · לת ידע ליה · שתל לחזר : בתולמסת · שר של ס' רבות : שהמלך פורן · נדרות של תחריס לעשות לו דרך קלר מביתו לפרדסו או לכרמו : מתיבת בעלמת הוי · כדמפ' דתזת ביה סימני מלכות הלכך לת לתפשר דלת הוי ריעת : מלי טעמת תמר ליה שתל · מתי תזת דמסתפי מיניה ממלכותת : ממנר לכתיב מוס זר · כל שים בו מוס זרות : תם

[נכסות כה. ע"ש]

מיר כג: תוריות י:

א) ע"ל [ק]ין ב"ת ב"ת ב"ת

[כריתות טו:]

שמות ל"ת יח

נכסות נת.

כ"ק כב ב"ב ק: סנהדרין פ

שם יח

שם ט

[נסיל שם. ושע"ש]

שמני מצוה: ראשי תיבות: אחרי שהוזהרו בקדושת גופם ובקדושת מקום המקדש, נזהרו בקדושת בני אדם, ולכן נסמכה פרשת עריות לפרשת קדושים. (ע"פ ילקוט ראובני)

[ויק"ר פ"ד ס"ג]

[ע"ש תוס' מגילה יב: ד"ה זל ותוס' סוטה ט. ד"ה מנימין]

תוספות ישנים

א) וכשלמת לי לתו ניירה ניחת שנשתה שלמה דכל זמן שלת נתגיירה לת שייך לומר דמנירה לחצונה ולישור הכת על הנכריות דמייב מקום בב"ע עדיין לת נתקן עד ניח דיבו של חשמונאי וגם קנאים פוגעין בו ויבא דלת שייך רק בלעשת מבל בפרהסיא לת ושמת שלמה בלעשת לקהה מבל כיון דגיירה קבה סיבי נשתר הת היתה לה מנירה ר"ת סוכה : כדרי ביהת בן בני רחלי בבת בקבל. ותימה לבת גם בתו מותר לבת בקבל הת תתיין בת בקבל הת תתיין בת סנחריב וכבל כל העולם כולו · וי"ל שתני בכל מקום [דתמרין כפ"ב] שמנירים [דכתב ב"ב] שמנירים מזרו למקומן דכתיב מקן מרבעים שבה תקבץ את מנירים ותע"ש דבבי עמון נמי כתיב ושבתי את שבות בני עמון ושמת עדיין לת בת מבל בבל מנירים כתוב מקן מרבעים שבה ות"ב שמקום שבו למקומן · ובתוספתת שבו קשתר בהדיא תמר לו ר"ע מנימין טעים בת סנחריב וכבל כל העולם כולו · ומ"ש תרי תיתת בכת ולי תיתת הכי תילו לעצמת וכו' שהרי נימי שלמה שתרין לת נלבל תוסס שנחריב :

[ע"ז כד: ד"ה ראשי]

עמוני ולא עמונית · יחוס על זכר האיש

עת משפט נר מצוה

עת א מי"י פ"י מהל' תיסורי ביאה הלכה יח סמג לתוין קיד טוש"ע אה"ע סימן ד סעיף ג :

עת ב מי"י שם הלכה יט טוש"ע שם סעיף ג :

פ ג מי"י פ"ה מהלכות מלכים הלכה ג :

הגהות הב"ח

(ל) גם' והת לתן לת תק תכי פעמ : (כ) שם ויבת בתוכפת (פ"ק שתל) תת"ת . וכ"כ פ"ק זיל שתל : (ג) שם עמת דקתי על דבר תמר : (ד) רש"י ד"ה ותיפוק ליה וכו' · ג"כ פ"ק דתתיין לה הוי ריעת תת"ת ד"ה מנימין וכו' תת מצרים מן העמים תמר נפעו שמה ותע"ש : (ו) בא"ד תת תסיק עלייהו :